

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 8 K, pol leta 4 K in za četrt leta 2 K. — Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 7 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušlja do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 16 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 48 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 36 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 10 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Dobrote sedanje vlade.

1. Samovlada ali absolutizem.

Najvažnejši pojav zadnjih mescev, odkar ni bilo časnikov, je samovlada liberalnih in socijalističnih ministrov. Že več mescev sede na ministrskih stolcih, dasi v Narodnem predstavništvu nimajo večine. Zato pa so Narodno predstavništvo razgnali in že nad mesec dni sami krmarijo državo. Dvajset ljudi vlada nad ljudstvom, dasi vedo, da pri krščansko mislečem, slovenskem, hrvatskem in srbskem ljudstvu nimajo zaslombe, ne zaupanja.

Pa kako vladajo liberalci (demokrati) in socijalisti? Ker vedo, da bi pri volitvah propadli, si s svojo strahovladno pripravljajo pot za volitve. Na Hrvatskem so izdali posebno odredbo glede nameščanja in premeščanja občinskih uradnikov; razpustili so občinske odbore in mestne zastope in določili nove občinske volitve. Pri teh volitvah bodo volilci glasovali ustmeno pred volilnim poverjeništvom, ki ga bo imenovala vlada. Voliti bodo smele tudi ženske, ki so dovršile štiri razrede srednjih šol, ne pa kmečke ženske! Vse to so ukrenili zato, da bi občinski odbori prišli pod pritiskom liberalno-socijalistične vlade popolnoma v njihove roke. Potem, tako upajo, bi tudi pri novih državnozbornih volitvah zmagali.

Kaj podobnega bi lahko odredili tudi za Slovenijo. Pa proti temu mi že danes odločno protestiramo! Začeli so že! Kakor v Belgradu celo državo vodi nekaj liberalcev in socijalistov, so hoteli tudi pokrajinsko vlado v Ljubljani pre-

LISTEK.

Manuš Golec.

Posvečuj praznik!

(Vallje.)

Teden priprave za ta vaški bal je potekel za Včesnova ženska srca prav klavrno, da, žalostno. Je bilo že v nedeljo popoldne. Pepca in Tončka sta vedno še stopali užaljeno po samih petah in grabili v presledkih za predpasnik, otiraje si solzne oči. Cimboli se je pomikal kazalec na uri, tem bolj so vreli globoki vzdihli iz mladih, od lastnega očeta tako kruto teptanih src.

Močno se ovije krog človeškega srca veselje, ki človeka kar naenkrat dohitijo, ako o njem poprej niti ne slutijo. Nekako tako je bilo tudi s Zepco in Tončko. Njuni koraki so se omilili, globoki vzdihli so se zavrli in na njune obraze je posinila zarja upajoče radosti, ko je stopil v domačo hišo ljubljani — stric Stefan.

Stric ni imel veljave samo pri naših znankah, ampak njegova beseda je tudi nekaj odtehtala pri očetu. Tokrat tolikanj dobrodošli Stefan je bil brž pri dobljen za veselilni program in zaupano mu vse, že rabljeno orožje za odločilno bitko z očetom. Stric se je čutil v tej od ženskega jezika in uma oprtani bojni opravi neokretnega kot David v Savlovem oklepu. Vzel je tudi on rajši pračo in naskočil Goljata z usodepolnim kamenom.

Oče Včesna, skoraj bi bil pozabil omeniti, je kaj rad kvartal s prijatelji. Ta očetova strast je bil ravno oni kamen, ki ga je Stefan pobral, zavrtil v prači jezika in podrli z njim mogočni steber njegovih jeklenih sklepov. Stefan je povabil brata v krčmo na kvarte, ne na — bal. Zaplankal je tudi Pepco in Tončko z

očetovim dovoljenjem za nekaj plesnih valčkov in saj za par uric proste zabave v krčmi.

Kdo bi opisal veselje mladih dekliških src, ki je kar mahoma vzkliklo, pognalo in se razvelo. V jedri uri ste bili kaj okusno napravljeni za vaško veselico, pod očetovim in stričevim nadzorstvom ste stopali od radosti žarečih obrazov v sosedovo krčmo, v naročje Bertla, prvič v življenju na — bal! Uslužnemu stricu je bila že po potu zaprisežena globoka hvaležnost do groba.

S tržko oliko na pol podkovani vodja zabave, Bertl, je peljal tako odlične goste v posebno izbo in jim stregel s pokloni in pijačo. Niso gonili dolgo kolovrata prijateljskega razgovora, že sta bila oče in stric zatopljena v: ase, kralje, dame in desetke. Oče Včesna se je tako poglobil v igro, da ni prav nič zapazil, kedaj ste se hčerki zmuzali v sosedno, plesno izbo ter se zavrteli v kolobarju in v skoku.

Stric Stefan, prijatelj ženske mladine, je nalašč igral bolj malomarno in brezbrizno, izgubljal in dražil igralno strast bratovo. Ta je popolnoma pozabil na trdne sklepe, na posvečevanje Gospodovega dne in na to, da se nahaja pod streho plesa in — bala. Naša igralca sta, samoumevno, kaj na debelo mazala in gladila kvarte z vinsko kapljo, oče Včesna se ni prav nič kesal, da se je zapletel v tako zelo mikavno zabavo.

Plesalci v sosedni sobi so postajali glasnejši — harmonika je hreščala zdaj v zategnjenih, sedaj spet v poskočnih glasovih in bilo je slišati drsanje podplatov po tleh in glasno udarjanje fantov-plesalcev s petami.

Vodja plesa Bertl je celo razdelil posebne pustine kapiče med goste in nataknil tudi igralcema dolga, papirnata in pisana pokrivala na glavo.

Niti Včesna se ni branil tega maškeradnega naki, ker pred njim se je množil denarni kupček in baš v tej igri so se svetile med drugimi kvartami pi-

kov as, kralj in dama. Glasno in veselo je hitro napovedal: „Pik vierzig!“

V sosedni sobi je zapela harmonika hitro in poskočno polko. Krona, pečat vsakega vaškega plesa, četudi nosi naslov in plašč „bal, je pač pretep in kreg med fanti. Ravno v trenutku, ko je oče Včesna plaval samega veselja nad pikovim asom, doma in kraljem, je podstavil Teličnikov Miha Storovem Martinu nogo, da je ta po dolgotrajnem odletu v duri kvartalne sobe. Duri so bile samo priprte in z vso silo so pritisnile v Stefanov stol, ga izpodmaknile in pri padcu vznak je Stefan z vso močjo brenil Včesna z nogo v obraz.

Očetu se je kar pri luči posvetilo prea očmi in pozabil je na pik asa, kralja in damo, grozna jeza se mu je porodila v srcu. Stefan se je zmotal na nogo, orjaška brata sta se spogledala in brez vsake besede in namigljaja sporazumela: Udri po predrznih fantalinih!

Po bliskoma sta zavihtela vsak svoj stol v rokah in jelo je kar deževati udarcev na glave plesalcev. Ti so vsi preplašeni drli proti durim, se zagostili pri ozkem izhodu in padalo je po njih kakor po snopju. Nikdo se ni stavil v bran orjakoma, ki sta tu besnela liki podivjana tura. Bertl je hotel posredovati, prijel Včesna za roko in ga moledovaje prosil:

„Pa vendar, gospod, ali ste znoreli . . .?“

Slabo je nalezl. Razkačeni gospod je sicer odložil stol, v zameno za njega pa zagrabil njega za nogo in vrat ter klestil s človeškim batom po skrunjevalcih Gospodovega dne.

Gostilničarka je splašena vsled hrupa privrtala v sobo in videč ljubljene sika, ki je padel in se dvigal kot cepec v mlatičevi roki, se je oklenila mlatca in vikala:

„Sosed, ljubi in zlati sosev, kaj ti je storilo moje dete?“

Nič, prav nič ni opravila z vikom, še ona je morala skozi duri na plano.

(Konec prihodnjic.)